

Udenrigsministeriet

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>

Bilag	Sag/	Enhed	Dato
	2017-13200 /	Fiskeripolitisk kontor	04-12-2017

SAMLENOTAT, *revideret* **Rådsmøde (fiskeri) den 11.-12. december 2017**

1. Forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2018 af fiskeri- muligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskefartøjer i visse andre farvande.
- *Politisk enighed*
KOM (2017) 645

1. Forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2018 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskefartøjer i visse andre farvande

-Politisk enighed
KOM (2017) 645

1. Resumé

Kommissionen har fremsat forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2018 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskefartøjer i visse andre farvande uden for Østersøen (forslaget om fiskerimuligheder). Forslaget omfatter dels EU-bestande, dels bestande, der forvaltes i fællesskab med tredjelande og dels autonome bestande, som EU får adgang til. Formålet med forslaget er at fastsætte TAC¹ for 2018 og fordele EU's rådigheds-mængder til medlemsstaterne (kvoter) for fiskeriet i 2018.

2. Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2017) 645 af 7. november 2017 fremsat forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2018 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskefartøjer i visse andre farvande. Forslaget er modtaget i en dansk sprogversion den 8. november 2017.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 3, og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal.

Forslaget er på dagsordenen for rådsmødet den 11.-12. december 2017 med henblik på politisk enighed.

3. Formål og indhold

Forslaget omfatter dels EU-fiskebestande, dels bestande, der forvaltes i fællesskab med tredjelande, dels autonome bestande, som EU får adgang til at fiske. Formålet med forslaget er at fastsætte TAC for 2018 og fordele EU's rådigheds-mængder til medlemsstaterne.

Forslaget bygger på den videnskabelige rådgivning om fiskerimulighederne udarbejdet af Det Internationale Havundersøgelseråd (ICES) under hensyntagen til principperne for TAC-fastsættelse, som fremgår af Kommissionens meddelelse om høring om fiskerimuligheder for 2018 (Kommissionens politikerkærling - KOM (2017) 256).

¹ TAC = Total Allowable Catches = samlede tilladte fangstmængder.

Det fremgår af Kommissionens politikerklæring, at fiskerimulighederne for 2018 vil blive fastsat i henhold til målsætningerne i den fælles fiskeripolitik, særligt målsætningen om at nå et maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY), jf. grundforordningen².

Er der fastsat en flerårig forvaltningsplan for en bestand, vil denne blive fulgt i Kommissionens forslag til TAC/kvoter, medmindre planen er blevet uanvendelig, for eksempel som følge af ændringer i MSY-målsætningen, i hvilket tilfælde Kommissionen vil foreslå TAC/kvoter med udgangspunkt i MSY.

For bestande, hvor der ikke foreligger en fuld analytisk rådgivning, vil TAC/kvoter blive foreslået på basis af den foreliggende videnskabelige rådgivning og uden at gå på kompromis med bevaringsbehovet for bestandene.

Hvor der ikke foreligger videnskabelig rådgivning, vil Kommissionen anvende forsigtighedsprincippet på en systematisk, foruddefineret og gennemsigtig måde.

Grundforordningen 1380/2013 indeholder mulighed for en gradvis indfasning af landingsforpligtelsen. Landingsforpligtelsen for en række demersale fiskerier i Nordsøen, Skagerrak, Kattegat, de nordvestlige og de sydvestlige farvande er allerede blevet indført. Der er i regionale fora udarbejdet fælles henstillinger til Kommissionen om, hvilke fiskerier der skal omfattes af landingsforpligtelsen i 2018. Henstillingerne er omsat til delegerede retsakter, som p.t. afventer, at Europa-Parlamentets og Rådets indsigelsesfrist på 2 måneder udløber.

Når landingsforpligtelsen indføres for et fiskeri, skal fiskerimulighederne fastsættes under hensyntagen til, at de i stedet for at afspejle landingerne nu skal afspejle fangsterne. Der er ligeledes indført fleksibilitetsmekanismer, som kan indgå i forvaltningen af bestande. Dette omfatter år-til-år-fleksibilitet, arts-fleksibilitet, de minimis-undtagelser og undtagelser baseret på høj overlevelse. Kommissionen vil tage disse mekanismer i betragtning i vurderingen af behovet for TAC-justeringer ("kvotetilskrivning").

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF.

Kommissionen forventes at foreslå kvotetilskrivning for 2018 for bestande, som omfattes af landingsforpligtelsen i 2018. Kvotetilskrivningen er ikke medtaget i Kommissionens forslag, men forventes introduceret ved et ”non-paper” efterfølgende i processen frem til vedtagelse af forslaget. For de tilfælde, hvor fangster fra en bestemt bestand skal landes, når de fanges i fiskerier, der bliver omfattet af landingsforpligtelsen i 2018, mens andre fangster fra samme bestand stadig kan smides ud (når de fanges i fiskerier, som først bliver omfattet af landingsforpligtelsen i 2019), vil Kommissionen på grundlag af de bedste foreliggende videnskabelige data foreslå TAC-forhøjelser svarende til de mængder, som skal landes.

Kommissionen vil lægge vægt på, at kvotetilskrivninger skal være i overensstemmelse med MSY-målet og ikke må forøge fiskeridødeligheden.

I oversigterne over biologisk rådgivning nedenfor er angivet informationer om både rådgivning for landinger og fangster i det omfang disse oplysninger indgår i rådgivningen. Dermed indgår oplysninger om den mulige kvotetilskrivning for så vidt angår de bestande, som omfattes af landingsforpligtelsen fra 1. januar 2018.

For en lang række bestande indgår der endnu ikke konkrete forslag til TAC for 2018. Det skyldes dels, at man afventer resultater af bilaterale forhandlinger med en række tredjelande og internationale forhandlinger, jf. nedenfor, dels at rådgivningen er fremlagt på et sent tidspunkt i forhold til fremsættelsen af forslaget. Endelig er nogle tal udeladt på nuværende tidspunkt bl.a. som følge af yderligere forhandlinger med tredjelande.

Aftaler med tredjelande

Forslaget implementerer de fiskeriaftaler, som EU indgår for 2018 med en række tredjelande for så vidt angår fiskerimuligheder, herunder Norge, Færøerne og Grønland. Forslaget fordeler desuden de kvoter, som vedtages blandt andet på årsmøderne i NEAFC (Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav), NAFO (Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav), ICCAT (Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet), IATTC (Den Inter-Amerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk) og CCAMLR (Konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis) m.fl. Endelig fordeles de kvoter, der aftales i kyststatsforhandlinger om makrel, atlantisk sild og blåhvilling.

EU-Norge

Aftalerne mellem EU og Norge regulerer forvaltningen af de 7 fælles bestande i Nordsøen (torsk, kuller, sej, hvilling, rødspætte, sild og makrel) og Skagerrak (torsk, kuller, hvilling, rødspætte, rejer, sild og brisling). EU og Norge fastsætter i fællesskab en samlet TAC for disse bestande, der fordeles til hver part efter en fast fordelingsnøgle. Der er for torsk, kuller, hvilling, sej og sild aftalt langsigtede forvaltningsstrategier eller fælles forvaltningsprincipper, der løbende vil skulle tilpasses, blandt andet i lyset af EU's målsætning om en fiskeridødelighed på MSY-niveau (maksimalt bæredygtigt udbytte) senest i 2020. Der forventes også drøftelser om en ny forvaltningsstrategi for rødspætte.

I aftalen udveksler parterne også fiskerimuligheder for en række bestande i Nordsøen så som sperling, havtaske, jomfruhummer og rejer samt blåhvilling i alle farvande og arktisk torsk, sej og kuller, rødfisk i Norskehavet og Barentshavet, foruden kvoter i grønlandsk farvand.

Af betydning for fiskeriaftalen er derfor kyststatsforhandlingerne mellem EU, Norge, Island, Rusland, Grønland og Færøerne om forvaltningen af blåhvilling, sild (atlantoskandisk) og makrel.

Af de fælles forvaltede bestande er særligt torsk, rødspætte, mørksej, rejer og sild af betydning for Danmark. Ligeså er fiskeriet efter havtaske, jomfruhummer og ”andre arter” i norsk farvand, hvor Danmark har hovedparten af EU's kvote.

Der er aftalt en runde af konsultationer mellem EU og Norge, som efter planen vil finde sted den 27. november - 1. december 2017 i Bergen.

Øversigt over den biologiske rådgivning om de fælles bestande i Nordsøen og Skagerrak/Kattegat for 2018 og den danske kvoteandel:

Art	ICES' rådgivning	TAC i 2017	TAC i 2018	DK andel af EU's kvote
Torsk i Nordsøen, Skagerrak og østlige engelske kanal (7d)	Fangstrådgivning 53.058 tons (+12% i forhold til rådgivning for 2017), landingsrådgivning 35.725 tons (-10%) MSY rådgivning. Bestanden er steget fra et historisk lavt niveau i 2006, og vurderes nu at være over MSY-niveau (Gydebiomassen (SSB) lige over MSYBtrigger). Fiskeridødeligheden (F) er faldet siden 2000 men vurderes stadig at være lidt over Fmsy. Der er indikationer på øget rekruttering i 2017.	39.220 tons i Nordsøen, 5.744 tons i Skagerrak og 2.059 tons i østlige engelske kanal	43.156 tons i Nordsøen, 7.995 tons i Skagerrak og 1.733 tons i østlige engelske kanal	20 % i Nordsøen og 83 % i Skagerrak
Kuller i Nordsøen, Skagerrak og vest for Skotland (6a)	Fangstrådgivning 48.990 tons (+24% i forhold til rådgivning for 2017), landingsrådgivning 43.437 tons (+30%) MSY rådgivning. Gydebiomassen (SSB) har fluktueret meget gennem årene og vurderes at være over MSY-niveau (Gydebiomassen (SSB) over MSYBtrigger). Fiskeridødeligheden (F) ligger over Fmsy.	33.643 tons i Nordsøen, 2.069 tons i Skagerrak og 3.697 tons i VIa og Vb	41.767 tons i Nordsøen, 2.569 tons i Skagerrak og 4.654 tons i VIa og Vb	7 % i Nordsøen og 84 % i Skagerrak
Mørksej i Nordsøen og Skagerrak / Kattegat og vest for Skotland (6)	Fangstrådgivning 118.460 tons (-16% i forhold til rådgivning for 2017), landingsrådgivning 103.731 tons (-23%) MSY rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være over MSY-niveau (Gydebiomassen (SSB) over MSYBtrigger). Fiskeridødeligheden (F) ligger under Fmsy.	100.287 tons i Nordsøen og Skagerrak/Kattegat og 9.994 tons i VI mm.	105.793 tons i Nordsøen og Skagerrak/Kattegat og 10.215 tons i VI mm.	9 % i Nordsøen og Skagerrak/Kattegat
Hvilling i Nordsøen og østlige engelske kanal	Fangstrådgivning 26.191 (+11% i forhold til rådgivning for 2017), landingsrådgivning 13.799 (+9%) MSY rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være over MSY-niveau (Gydebiomassen (SSB) over MSYBtrigger). Fiskeridødeligheden (F) ligger over Fmsy.	16.003 tons i Nordsøen	22.057 tons i Nordsøen	13 %
Hvilling i Skagerrak / Kattegat	Fangstrådgivning 400 tons (-20% i forhold til rådgivning for 2017), landingsrådgivning 172 tons (+ 27%) Databegrænset bestand. ICES vurderer, at der ikke er tilstrækkeligt information til at bestemme bestandens tilstand og rådgiver derfor ud fra forsigtighedsprincippet med en rådgivning om -20% for både 2018 og 2019 i forhold til 2016-2017-rådgivningen. Ændret estimat for udsimid giver en højere landingsrådgivning.	1.050 tons	1.050 tons	90 %

<i>Art</i>	<i>ICES' rådgivning</i>	<i>TAC i 2017</i>	<i>TAC i 2018</i>	<i>DK andel af EU's kvote</i>
<i>Rødspætte i Nordsøen og Skagerrak</i>	Fangstrådgivning 142.481 tons (-10% i forhold til rådgivning for 2017), landingsrådgivning 96.266 tons (-21%) MSY rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være over MSY-niveau (Gydebiomassen (SSB) over MSYBtrigger). Fiskeridødeligheden (F) ligger omkring Fmsy.	129.917 tons i Nordsøen, 17.639 tons i Skagerrak	112.643 tons i Nordsøen, 15.343 tons i Skagerrak	20 % i Nordsøen og 79 % i Skagerrak
<i>Rejer i Skagerrak og Norske Rende</i>	Fangstrådgivning 10.475 tons (+2% i forhold til rådgivningen for 2017), landingsrådgivning 10.240 tons (ingen landingsrådgivning for 2017). Gydebiomassen (SSB) vurderes at ligge lige under MSY-niveau (Gydebiomassen (SSB) under MSYBtrigger). Fiskeridødeligheden (F) ligger omkring Fmsy.	7.221 i Skagerrak og 334 i Norske Rende.	7.333 i Skagerrak og 211 i Norske Rende.	65 % i Skagerrak
<i>Sild i Nordsøen (NSAS)</i>	Fangstrådgivning 491.355 tons (+15 % i forhold til rådgivning for 2017) /Bifangst: 7.643 tons (-5% i forhold til 2017). ICES rådgiver ud fra EU-Norge-forvaltningsstrategien. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være over MSY-niveau (Gydebiomassen (SSB) over MSYBtrigger). Fiskeridødeligheden (F) ligger under Fmsy.	481.608 tons (konsum), 11.375 tons (bifangst)	600.588 tons (konsum), 9.669 tons (bifangst)	Variabel andel af konsumkvoten og 96 % af bifangstkvoten
<i>Sild i Skagerrak / Kattegat</i>	Fangstrådgivning 43.129 tons (-9 % i forhold til rådgivning for 2017)/bifangst: 6.659 tons (uændret i forhold til 2017). MSY rådgivning. ICES rådgiver separat for Nordsøbestanden (NSAS) og Østersøbestanden (WBSS) (MSY-tilgang). Baseret på den af EU og Norge aftalte model beregnes konsum-TAC med en fast andel af hhv. NSAS og WBSS. Bifangstkvoten fastsættes ad hoc af EU og Norge.	50.740 tons (konsum), 6.659 tons (bifangst)	48.427 tons (konsum), 6.659 tons (bifangst)	48 % af konsumkvoten og 85 % af bifangstkvoten
<i>Brisling i Skagerrak / Kattegat</i>	6.255 tons (- 36 % i forhold til rådgivning for 2017) Databegrænset bestand. ICES vurderer bestanden ud fra et fald i fangstrater fra videnskabelige togter. Rådgivningen anvender ICES metoder for databegrænsede bestande.	33.280 tons	26.624 tons	72 %

Kyststatsforhandlingerne

Makrel

Kyststaterne EU, Norge, Island, Grønland og Færøerne afholdt i oktober 2017 forhandlingsmøde om en TAC for makrel og fordelingen af denne for 2018. Kyststaterne nåede til enighed om en TAC for 2018 på

816.797 tons i henhold til ny forvaltningsstrategi for makrel, svarende til et fald på 20% i forhold til TAC for 2017. I forhold til fordelingen af TAC'en indgik EU, Norge og Færøerne i 2014 en 5-årig aftale om fordelingen mellem de tre aftaleparter, og der blev afsat en reserve på 15,6 % til fordeling mellem andre parter, herunder Island, Grønland og Rusland. Island kræver stadig en betydelig forøgelse af kvoteandelen, ligesom Grønland har fremsat krav om en andel. EU, Norge og Færøerne besluttede for 2018 at fastholde trepartsaftalen, dvs. uden Island og Grønland.

Blåhvilling

Kyststaterne EU, Norge, Island og Færøerne afholdt i oktober 2017 forhandlingsmøde om en TAC for blåhvilling og fordelingen af denne for 2018. Parterne enedes om fastlæggelsen af en TAC på 1.387.872 tons i henhold til forvaltningsstrategien, svarende til en stigning på 3% i forhold til den TAC for 2017. Parterne indgik ikke aftale om en ny fordeling af bestanden, hvorfor hver part unilateralt senere fastsætter sin kvote for 2018.

Atlantiskandisk sild

Kyststaterne EU, Norge, Island, Færøerne og Rusland afholdt i oktober 2017 forhandlingsmøde om en TAC for atlantiskandisk sild og fordelingen af denne for 2018. ICES har rådgivet om en TAC for 2018 på 384.197 tons baseret på forvaltningsplanen, svarende til et fald på 40% i forhold til TAC for 2017. Parterne har ikke afsluttet forhandlingerne om fastsættelse af en TAC for 2018 (næste møde afholdes den 6. december 2017), men EU støtter at følge rådgivningen. Parterne forventes ikke at indgå en aftale om en ny fordeling af bestanden, hvorfor hver part unilateralt senere forventes at fastsætte sin kvote for 2017.

EU-bestande

Oversigt over den biologiske rådgivning og Kommissionens forslag om TAC for EU's autonome bestande i Nordsøen og Skagerrak/Kattegat for 2018 samt TAC i 2017 og den danske kvoteandel:

Art	Rådgivning	TAC i 2017 i tons	Kommissionens TAC forslag for 2018 i tons	DK andel af EU's kvote
Torsk i Kattegat	Fangstrådgivning 772 (+20% i forhold til rådgivning for 2017), landingsrådgivning 254 (+97%) Databegrænset bestand. Rådgivningen anvender ICES metoder for databegrænsede bestande og bygger på trends i gydebiomassen, der viser en stærk stigning i bestanden.	525 tons	525 tons (0 %)	62 %

Art	Rådgivning	TAC i 2017 i tons	Kommissionens TAC forslag for 2018 i tons	DK andel af EU's kvote
	Der rådgives ud fra forsigtighedsprincippet om en stigning på maksimalt 20 % i forhold til det seneste års fangstrådgivning (2017).			
Tobis i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat	<u>Rådgivning foreligger februar 2018</u> TAC søges fastsat i forlængelse af modtagelse af den biologiske rådgivning med henblik på start af fiskeri efter tobis i april måned	486.115 tons	Fremsættes først i marts 2018 med udgangspunkt i rådgivning fra februar.	94 %
Tunge i Skagerrak/ Kattegat/ Østersøen	<u>Fangstrådgivning 453 tons (-18% i forhold til rådgivning for 2017), landingsrådgivning 436 tons (-18%)</u> MSY rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være lidt under MSY-niveau (Gydebiomassen (SSB) under MSYBtrigger). Fiskeridødeligheden (F) ligger under Fmsy.	551 tons	336 tons (-39 %)	84 %
Tunge i Nordsøen	<u>Fangstrådgivning 15.726 tons (+3% i forhold til rådgivning for 2017), landingsrådgivning 14.702 tons (+4%)</u> ICES rådgiver ifølge EU-forvaltningsplanen. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være over MSY-niveau (Gydebiomassen (SSB) over MSYBtrigger). Fiskeridødeligheden (F) ligger lidt over Fmsy.	16.123 tons	14.027 tons (-13 %)	4 %
Sperling i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat	<u>151.955 tons.</u> MSY rådgivning. ICES rådgiver om hele Nordsøen og Skagerrak-Kattegat for perioden november 2017 til oktober 2018.	141.950 tons (EU-TAC)	Afventer forhandlinger med Norge, idet mængder kan indgå i udveksling af fisk mellem EU og Norge.	99,9 %
Brisling i den engelske kanal	<u>Fangstrådgivning 2.354 tons (-36% i forhold til rådgivning for 2017).</u> ICES rådgiver ud fra en forsigtighedstilgang om en reduktion baseret på tendens i bestandsudvikling.	4.120 tons	3.296 tons (-20 %)	33 %
Kulmule i Skagerrak/ Kattegat/ Østersøen	<u>Fangstrådgivning 115.335 tons (-7% i forhold til rådgivning for 2017), landingsrådgivning 104.060 tons (-7%) for den samlede nordlige bestand.</u> MSY rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være over MSY-niveau (Gydebiomassen (SSB) over MSYBtrigger). Fiskeridødeligheden (F) ligger omkring Fmsy.	3.371 tons	2.941 tons (-13 %)	92 %
Kulmule i Nordsøen	<u>Fangstrådgivning 115.335 tons (-7% i forhold til rådgivning for 2017), landingsrådgivning 104.060</u>	3.928 tons	3.426 tons (-13 %)	58 %

<i>Art</i>	<i>Rådgivning</i>	<i>TAC i 2017 i tons</i>	<i>Kommissionens TAC forslag for 2018 i tons</i>	<i>DK andel af EU's kvote</i>
	tons (-7%) for den samlede nordlige bestand. MSY rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være over MSY-niveau (Gydebiomassen (SSB) over MSYBtrigger). Fiskeridødeligheden (F) ligger omkring Fmsy			
<i>Jomfruhummer i EU-farvande i Nordsøen</i>	<u>Ingen samlet F-værdi for hele Nordsøen.</u> ICES rådgiver efter MSY-tilgangen/forsigtighedsprincippet. ICES vurderer bestanden og fiskeritrykket for jomfruhummer i Nordsøen for en række separate delområder i EU-farvande. TAC fastsættes dog for hele området samlet.	20.034 tons	20.851 tons (+4 %)	5 %
<i>Jomfruhummer i Skagerrak/Kattegat</i>	<u>Fangstrådgivning 12.431 tons (-2% i forhold til rådgivning for 2017).</u> <u>Under forudsætning af videreførelse af undtagelse for høj overlevelse og uændrede udsmidrater.</u> MSY rådgivning. Fiskeridødelighed angives som fangstrater. Fangstrate under Fmsy.	12.715 tons	11.738 tons (-8 %)	73 %
<i>Rødspætte i Kattegat, Sundet og Balthavet</i>	<u>Fangstrådgivning 5.405 (-35% i forhold til rådgivning for 2017).</u> <u>landingsrådgivning 4.005 tons.</u> MSY rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være over MSY-niveau (Gydebiomassen (SSB) over MSYBtrigger). Fiskeridødeligheden (F) ligger under Fmsy Inkluderer en andel i Sundet og Bælterne (subdivision 22-23).	2.343 tons i Kattegat	1.467 tons (-37 %)	89 %
<i>Lange i Nordsøen</i>	<u>Fangstrådgivning 17.695 (+20% i forhold til rådgivning for 2017).</u> <u>landingsrådgivning 16.793 tons.</u> Data begrænset bestand. Rådgivningen anvender ICES metoder for data begrænsede bestande og bygger på trends i gydebiomassen. ICES' rådgivning dækker en række områder. Rådgivningen dækker 2018 og 2019.	3.494 tons i Nordsøen	3.494 tons (uændret)	10 %
<i>Lange i Skagerrak/Kattegat/Østersøen</i>	<u>Fangstrådgivning 17.695 (+20% i forhold til rådgivning for 2017).</u> <u>landingsrådgivning 16.793 tons.</u> Data begrænset bestand. Rådgivningen anvender ICES metoder for data begrænsede bestande og bygger på trends i gydebiomassen. ICES' rådgivning dækker en række	87 tons	87 tons (Omfattet af erklæring om uændret TAC)	56 %

<i>Art</i>	<i>Rådgivning</i>	<i>TAC i 2017 i tons</i>	<i>Kommissionens TAC forslag for 2018 i tons</i>	<i>DK andel af EU's kvote</i>
	områder. Rådgivningen dækker 2018 og 2019.			
Hestemakrel i Nordsøen og Kanalen	<u>Fangstrådgivning 17.517 tons (-4% i forhold til rådgivning for 2017), landingsrådgivning 15.179 tons.</u> Data begrænset bestand. Rådgivningen anvender ICES metoder for data begrænsede bestande og bygger på trends i gydebiomassen.	18.247 tons	15.179 tons (-17%)	48 %
Hestemakrel i de vestlige områder	<u>Fangstrådgivning 117.070 (+40%), ingen landingsrådgivning.</u> MSY rådgivning. Rådgivningen dækker et større område end TAC. Udsmid vurderes at være ubetydelig.	83.829 tons	101.070 tons (+21%)	9 %
Havgalt i det nordøstlige Atlanterhav	<u>Fangstrådgivning 21.830 tons (-20% i forhold til rådgivning for 2017)</u> Data begrænset bestand. Rådgivningen anvender ICES metoder for data begrænsede bestande og bygger på trends i gydebiomassen. Rådgivningen gælder for 2018 og 2019.	27.288 tons	20.380 tons (-25%)	25 %

Forslaget regulerer ligeledes TAC'er for en række fladfiskearter i Nordsøen, herunder rødtunge/skærising og pighvar/slethvar.

Dertil kommer, at Kommissionen – som i tidligere år – foreslår forbud mod fiskeri efter visse sårbare arter. Disse arter må, når de fanges utilsigtet, ikke skades og skal straks genudsættes.

I forhold til 2017 er der for 2018 tilføjet forbud mod erhvervsmæssigt fiskeri efter europæisk ål med en samlet længde på mindst 12 cm i EU-farvande i ICES-området og i Østersøen. Det indebærer, at forslaget ikke omfatter glasålfiskeri (idet glasål er under 12 cm), og det undtager ål i Middelhavet og Sortehavet. Endvidere er fiskeri i ferskvand og rekreativt fiskeri ikke omfattet.

Andre bestemmelser

År-til-år fleksibilitet

Forslaget indeholder endvidere regler for år-til-år fleksibilitet. Det fremgår heraf, at de hidtidige regler om år-til-år fleksibilitet jf. rådsforordning 847/96 kun anvendes, når medlemsstaterne ikke anvender den mulighed for år-til-år fleksibilitet, som fremgår af den nye grundforordning.

Grundforordningens bestemmelser om år-til-år fleksibilitet kan alene anvendes for bestande omfattet af landingsforpligtelsen.

9 % artsfleksibilitet

Af grundforordningens artikel 15, stk. 8, fremgår, at fangster af arter, der er underlagt landingsforpligtelsen, og som fanges ud over de tilladte kvoter for disse arter, eller hvor medlemslande ikke har kvoter, kan afskrives på kvoterne for målarter, forudsat at de ikke overstiger kvoten for målarter med mere end 9 %. Dette forudsætter dog, at ikke-målarterne er inden for sikre biologiske grænser. Kommissionen har i forslaget anført, for hvilke bestande denne bestemmelse kan finde anvendelse.

Fodnoter

Den hidtidige bestemmelse om mulighed for afskrivning af naturligt associerede bifangster på hovedarten i visse pelagiske fiskerier og industri-fiskerier videreføres som i 2017. Bifangster, som fratrækkes i kvoten i henhold til fodnoten, og bifangster af arter, der fratrækkes kvoten i henhold til ovenfor anførte 9 % artsfleksibilitet, må tilsammen ikke overstige 9 % af kvoten.

Jomfruhummer i Nordsøen

Som noget nyt i forhold til tidligere år foreslår Kommissionen at indføre maksimale fangstmængder for jomfruhummer uden for den funktionelle enhed (rådgivningsområde) FU7 (Fladen). En stor del af den samlede mængde, der ifølge den biologiske rådgivning kan fiskes i Nordsøen, findes i FU7.

Havbars i det nordøstlige Atlanterhav

I lighed med sidste år foreslås restriktioner for fiskeri efter havbars. Kommissionen anfører, at der fortsat kan konstateres en faldende tendens i bestanden. Det anføres, at der har været et betydeligt fald i landingerne, men at der fortsat er et behov for, at foranstaltningerne videreføres og styrkes, herunder også foranstaltninger i forhold til det rekreative fiskeri.

Konkret foreslås der således et generelt forbud mod at fiske efter havbars i en række områder (herunder i hele den sydlige del af Nordsøen syd for Hanstholm (område 4b og 4c).

Der foreslås dog er en undtagelse for EU-fiskerfartøjer, der fisker med kroge og liner i januar 2018 og i perioden 1. april – 31. december 2018. Undtagelsen omfatter fartøjer, som har registreret fangster af havbars i

en given periode. Disse fartøjer kan fange op til 4 tons havbars. I det rekreative fiskeri i blandt andet Nordsøen syd for Hanstholm er der et forbud mod at fiske efter havbars fra 1. januar 2018 til 30. juni 2018. I resten af året skal alle fangster af havbars genudsættes.

5. Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Forslaget har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Forslaget har ikke konsekvenser for EU's budget. Fastsættelse af fiskerimuligheder har på kort sigt erhvervsøkonomiske konsekvenser. Der er både stigende og faldende TAC'er af relevans for dansk fiskeri i forslaget. Forslaget i sin oprindelige form indeholder som nævnt meget få konkrete forslag til TAC for 2018 for bestande af interesse for Danmark. Konsekvenserne for bruttoindtjeningen vil blandt andet afhænge af udviklingen i afsætningspriserne samt omkostninger, herunder brændstof, og af fiskerimønstre. Fiskerimulighedernes størrelse har selvsagt også afledte erhvervsøkonomiske konsekvenser for forarbejdningsindustrien.

Særligt i forhold til forbuddet for det erhvervmæssige fiskeri efter ål kan det anføres, at der er i dag er 269 danske ålebedrifter, som udøver fiskeri efter ål i saltvand. Værdien af de årlige landinger af ål for disse bedrifter ligger mellem ca. 110 kr. og ca. 1,35 mio. kr. (2016-tal). 77 af bedrifterne havde i 2016 en samlet landingsværdi af ål på over 50.000 kr. Den gennemsnitlige landingsværdi for disse 77 bedrifter lå på ca. 220.000 kr. I alt blev der i 2016 landet 267 tons ål fra erhvervmæssigt fiskeri i danske farvande til en samlet værdi af ca. 20,5 mio. kr.

8. Høring

§5-udvalget (fiskeri) og §7-udvalget (rekreativt fiskeri) er blevet hørt.

Danmarks Fiskeriforening PO (DFPO) finder grundlæggende, at ICES' rådgivning igen i år viser, at udviklingen for bestandene i Nordsøen og Skagerrak generelt er positiv. DFPO bemærker videre, at EU's Fiskeripolitik er under store omvæltninger med indførelse af landingspligt, revision af de tekniske regler og en ny forvaltningsplan for de demersale arter og spørgsmålet er, om målsætningen om at fiske efter Fmsy overhovedet giver mening og kan defineres for alle kvoterede arter, hænger

sammen med de øvrige politikker og i øvrigt kan betragtes som et veldefineret begreb. DFPO forholder sig kritisk til den biologiske rådgivning i forhold til flere konkrete bestande, ikke mindst i forhold til de antagelser og principper, der ligger til grund for rådgivningen. Eksempelvis er det et generelt problem, at ICES for de såkaldte databegrænsede bestande rådgiver i forhold til gennemsnittet af de registrerede fangster og ikke i forhold til den vedtagne TAC (gældende politik på området).

Generelt anbefaler DFPO, at TAC'er ikke skal ændres igen og igen fra år til år, så længe fiskeridødeligheden ligger i den centrale del af MSY-intervallet (og rådgivningen kun anbefaler små og ubetydelige ændringer), medmindre særlige forhold taler herfor. Alene den usikkerhed, der er forbundet med bestandsvurderingen, gør, at det ikke giver mening år efter år at foretage små og ubetydelige justeringer i TAC'er.

Som i de foregående år finder DFPO det centralt, at der for 2018 sker en kvotetilskrivning for de arter, som omfattes af landingspligt. Kvotetilskrivningen bør ske efter de principper, som man blev enige om for 2017, for eksempel udgangspunkt i farvandsbaseret discardtal. I lyset af, at der ville blive en stor udfordring med choke species i 2019, hvor landingspligt indføres for alle kvoterede arter, finder DFPO, at man bør se på mulighederne for at reducere antallet af arter reguleret af TAC'er. DFPO finder også, at en stabilitetsmekanisme med hensyn til udsving i kvoterne bør gælde for alle arter, uanset om arten er omfattet af en eller anden form for forvaltningsplan eller ej. DFPO finder også, at det bør være et grundlæggende princip, at år-til-år fleksibilitet gælder for alle arter, som er omfattet af landingspligt.

DFPO udtrykker forbløffelse over at se, at Kommissionen igen foreslår et totalt forbud mod fangst af ål. DFPO finder, at yderligere tiltag til beskyttelse af ål bør ske på et europæisk niveau, og at det ikke er fiskeriet efter blankål, der er den afgørende faktor for ålens tilbagegang, men at der bør kigges på hele ålens livsforløb. Det skal også sikres, at der skabes muligheder for ålens vandringer opstrøms. Hertil kommer, at Danmark til fulde har leveret på de aftaler, der er indgået for at reducere fiskeriet efter ål, bl.a. med reduktion af det danske fiskeri med 52% til 267 tons i 2016, hvilket bekræftes af ICES' rapport. Reduktionen er sket på bekostning af mange små kystnære bedrifter. Et totalt forbud mod fiskeri efter ål vil betyde den endelige afslutning på bundgarnsfiskeriet i Danmark. DFPO ser et fortsat fiskeri efter ål, med de tilhørende udsætninger, som et bidrag til ålens fortsatte eksistens.

Ved fastsættelsen af TAC for *torsk i Nordsøen og Skagerrak* finder DFPO, at der skal tages udgangspunkt i to etablerede principper, at TAC skal sættes i overensstemmelse med den strategi, der er aftalt mellem EU og Norge, svarende til en fangst-TAC på 7.864 tons i Skagerrak og 55.148 tons i Nordsøen, samt at fordelingen af kvote top-op skal ske efter den samme metode som for 2017.

Om *torsk i Kattegat* bemærker DFPO, at ICES endnu ikke har fundet frem til en analytisk metode, hvorfor rådgivningen fortsat er baseret på en vurdering af den relative tilstedeværelse af torsk i de videnskabelige togter. DFPO anbefaler derfor, at den metode, som har været anvendt de seneste par år til kvotefastsættelsen, også anvendes til fastsættelse af TAC for 2018, således at TAC kan sættes i bedre overensstemmelse med den massive fremgang, som ses i fiskeriet.

DFPO anbefaler, at de nuværende fodnoter til afskrivning af *bifangster i industrifiskeriet* videreføres og udbredes til yderligere arter også i det pelagiske fiskeri, hvilket vil kunne bidrage til en mere hensigtsmæssig kvoteforvaltning.

For lofterne for *bifangster af sild* i Nordsøen samt Skagerrak og Kattegat finder DFPO, at der bør være en uændret videreførelse af niveauet for 2017 (en ”roll over”). Forvaltningsplanen for sild tager ikke hensyn til industrifiskeriet og effekten af industrifiskeriet er tilsyneladende stærkt begrænset i forhold til konsumfiskeriet. Forvaltningsplanen bør ændres, så bifangstlofterne ikke går mod 0, og så man kan få en langsigtet bæredygtig forvaltning på plads for industrifiskeriet.

DFPO kan ikke acceptere Kommissionens forslag om at indføre maksimale fangstmængder for *jomfrubummer* uden for den funktionelle enhed FU 7 (Fladen). Dette forslag har ingen saglig begrundelse og vil give fiskeriet længere sejladser til fangstpladser og øget brændstofforbrug, og forslaget vil ikke sikre delområderne mod overfiskeri.

For *brisling i Skagerrak/Kattegat* anfører DFPO, at fangsterne primært er bestemt af, i hvilken grad brisling kan fanges rent, og at det derfor ikke giver mening at forvalte fiskeriet på basis af historiske fangster. Der anbefales derfor en uændret TAC for 2015.

For *hvilling i Skagerrak/Kattegat* anbefaler DFPO, at kvotereguleringen afskaffes, som det skete i 2017 for skrubbe i Nordsøen.

DFPO bemærker om *pighaj*, at det skal være muligt at gennemføre pilotprojekter med fokus på at reducere eller undgå bifangster af pighaj og registrere fangster, mod at fiskeriet til gengæld får lov at lande en begrænset mængde af døde pighajer.

DFPO bemærker, at en række kvoter for Skagerrak og Kattegat ikke bør gælde for Østersøen, når den biologiske rådgivning ikke omfatter Østersøen, fx kulmule. Dette er et levn fra en tidligere forvaltningsmodel og giver ingen mening, når landingspligten indføres for alle kvoterede arter, og vil kunne skabe problemer med disse arter som 'choke species' i fiskeriet.

Om kvoter for *dybhavsarter og semi-dybhavsarter* bemærker DFPO, at arter som lange, brosme og byrkelange optræder som uundgåelige bifangster i fiskeriet, og at de for Nordsøen og Skagerrak fastlagte kvoteniveauer, som er på et relativt lavt niveau, gør, at disse arter er potentielle 'choke species' ved indførelse af landingspligt. Man bør derfor enten hæve disse TAC'er, fjerne TAC'erne eller finde en alternativ måde at regulere disse fangster på, fx gennem bifangst-bestemmelser.

Endelig finder DFPO, at der må gøres alt for at sikre, at en *aftale med Norge* om fastlæggelse af fiskerimulighederne er på plads og gældende fra 1. januar 2018. DFPO håber i den forbindelse, at der på balance kan hentes yderligere 25-30 pct. flere havtasker samt en højere kvote for "andre arter" i norsk zone for at sikre en hensigtsmæssig udnyttelse af danske kvoter.

Danmarks Pelagiske Producentorganisation (DPPO) bemærker, at forvaltningsplanerne, som er en af grundstenene i en bæredygtig forvaltning af fiskebestande, er designet til at sikre højest muligt bæredygtigt udbytte af ressourcen og så de effektivt og hurtigt kan reagere på ændringer i naturen og i den videnskabelige rådgivning. I 2016 beregnede ICES nye Fmsy-værdier til *forvaltningsplanen for nordsøsild*, men de nye værdier kunne ikke umiddelbart indarbejdes i planen med betydelige negative konsekvenser for rådgivning og forvaltning til følge. Den videnskabelige rådgivning og forvaltningen af bestande er derfor ude af trit med hinanden. Igen for 2018 har ICES rådgivet med udgangspunkt i de tidligere værdier, som ICES selv har erklæret uegnede til MSY-baseret og bæredygtig forvaltning. Det er derfor nødvendigt at forvaltningsplanen for nordsøsild revideres hurtigst muligt og inden 2018.

For konsumbestanden af *sild i Nordsøen (A-flåden)* anbefaler DPPO i tråd med anbefalingen fra det rådgivende råd for pelagiske bestande (Pelagisk

AC), at TAC sættes til 553.949 tons på basis af den af ICES opdaterede Fmsy-værdi, hvilket i sig selv ville give en stigning på 25%, men at stigningen begrænses til forvaltningsplanen maksimale stigning på 15%.

For konsumbestanden af *sild i Skagerrak/ Kattegat* (C-flåden) anbefaler DPPO, at man følger TAC fastsætningsproceduren for område 3a, som blev aftalt mellem EU og Norge i 2014.

For *bifangstkvoterne for sild* (B- og D-flåden) anbefaler DPPO en roll-over for begge kvoter for 2018. En roll-over vil potentielt betyde et merfiskeri på 1.706 tons juvenile nordsøild i forhold til forvaltningsplanens reduktion på 15% for B-flåden. Såfremt der er et politisk ønske om at balancerer dette merfiskeri anbefaler DPPO, at D-flådens bifangstkvote reduceres med 2.442 tons, fra 6.659 tons til 4.217 tons. Dermed sikres det, at bifangstkvoten i Nordsøen holdes på niveau med sidste år, at forvaltningsplanen følges og at fiskeritrykket på juvenile sild forbliver uændret. Derudover anbefaler DPPO, at der indføres mulighed for at flekse min. 50% af bifangstkvoten mellem Skagerrak og Nordsøen, tilsvarende den fleksmulighed, der i dag eksisterer i for konsumkvoten for samme bestand.

DPPO bemærker også, at sildebifangstkvoterne over en længere periode er blevet reduceret og nu er på et niveau, hvor risikoen for lukning af industrifiskerierne er reel. DPPO appellerer til, at der vises rettidig omhu, når det gælder forvaltningen af industrifiskeriet, og at både stakeholders og forvaltere derfor overvejer andre løsningsmuligheder end de metoder, der i dag frygtes at være utilstrækkelige, bl.a. i lyset af, at den relative fordeling mellem flådesegmenterne i de senere år har ændret sig betydeligt. Konkret anbefaler DPPO tre initiativer for at sikre, at de juvenile nordsøild, der er til rådighed for at understøtte industrifiskerierne, bruges optimalt: At prioriteringen for de tilgængelige juvenile nordsøild formuleres og at der indføres fleksibilitet for sildebifangstkvoten imellem Skagerrak/Kattegat og Nordsøen, tilsvarende den fleksibilitet, der allerede gælder for konsumsildeknoten i 3a; At bifangstkvoten uddeles på fartøjsniveau, således at der skabes direkte incitament til at begrænse sildebifangster i fiskerierne efter brisling og sperling; At der udvikles et nationalt forvaltningsregime, der bringer den såkaldte 9% regel i anvendelse når det gælder sildebifangster i industrifiskeriet, og at det på den måde sikres at industrifiskeriet ikke stoppes i utide.

DPPO påpeger, at med indførelsen af *landingsforpligtigheden i det pelagiske fiskeri og i industrifiskeriet* er det en væsentlig udfordring for fiskerne at

håndtere uundgåelige bifangster. DPPO anbefaler, at man for 2018 udvider de eksisterende muligheder for at afskrive bifangster på hovedarten ("fodnotemodellen") til også at omfatte uundgåelige bifangster af bl.a. makrel og mørksej i sildefiskeriet og på den måde, balanceret, løser en række eksisterende og potentielle udfordringer i tråd med formålet med reformen af EU's fiskeripolitik, samt at der arbejdes på at sikre smidig håndtering af uundgåelige bifangster af demersale arter i det pelagiske fiskeri.

I relation til *fiskeriaftalerne med Norge hhv. Færøerne* er det DPPO's grundholdning, at udvekslingen af fiskerimuligheder skal være både balanceret og proportional. Pelagiske fiskerimuligheder i EU-farvand som tilbydes Norge må og skal i størst muligt omfang modsvarer af pelagiske fiskerimuligheder til EU i norsk farvand. I udvekslingen skal den relative stabilitet i størst mulige omfang respekteres. Set i lyset af de foreliggende videnskabelige rådgivninger for brisling i Nordsøen og lodde ved Grønland, kan DPPO ikke anbefale, at EU tilbyder Norge og Færøerne disse arter. For blåhvilling anbefaler DPPO, at den sydlige komponent af EU's kvote bør anvendes proportionalt med den nordlige i udvekslingen af fiskerimuligheder med Norge og Færøerne. Foreningen bemærker, at det er en besynderlighed, at de lande, som får mest ud af de bilaterale balancer, er de der bidrager mindst.

Særligt om fiskeriaftalen med Færøerne bemærker DPPO, at aftalen tidligere har været til fordel for danske fiskere, men at i de seneste år er der sket et skred i balancen. Danske pelagiske fiskere betalte i 2016 for, at fiskere fra UK mv. kunne fange hvidfisk i færøsk farvand. DPPO mener, at den oprindelige balance bør genetableres eller hele balanceregimet genevalueres.

Om *fiskeripartnerskabsaftalen med Grønland* bemærker DPPO, at aftalen bl.a. indeholder muligheden for, at EU tildeles lodde i sommerfiskeriet i grønlandsk farvand. De seneste år har islandske biologer og islandske prioriteter domineret den videnskabelige rådgivning for lodde. En væsentlig del af rådgivningen foretages uafhængigt af ICES-systemet og flere gange er principperne for kvotefastsættelse blevet ændret uden forudgående drøftelser med bl.a. EU. De senere år har aftalen været værdiløs for danske fiskere, idet der ikke har været tilbudt kvote i sommerhalvåret. EU-Grønlandsaftalen er omkostningstung for EU og det må være et krav, at Grønland giver fiskebare ressourcer til rådighed for EU's fiskere i bytte for det faste økonomiske bidrag. Hvis man fra grønlandsk side ikke selv-

stændigt kan fastsætte kvoter for lodde i egne farvande, så må man tilbyde alternative pelagiske arter i kompensation. Det kunne være makrel. DPPO mener, at Danmark bør arbejde ihærdigt for dette.

For *makrel* anbefaler DPPOs, at TAC'en baseres på den forvaltningsplanen aftalt mellem EU, Norge og Færøerne, dvs. en 20% nedgang til 816.797 tons som følge af forvaltningsplanens begrænsning i kvotereduktionen. Henset til, at viden om makrelbestanden i Nordsøen i en årrække har været underbelyst anbefaler DPPO, at man fra danske side tager initiativ til at styrke den videnskabelige indsats omkring makrel i Nordsøen, herunder med bevillinger til DTU Aqua på området.

For *atlantiskandisk sild* anbefaler DPPO at følge den gældende forvaltningsplan og den aftalte TAC i kyststatsregi. Da Danmark er EU's mest betydelige kvotehaver finder DPPO, at det er af højeste prioritet, at EU fastholder den nuværende andel af TACen, og at adgangen til at fiske i norsk farvand som minimum fastholdes på de nuværende 90%.

For *blåhvilling* anbefaler DPPO, at TAC fastsættes i overensstemmelse med kyststatsaftalen for 2017, hvilket vil sige identisk med ICES rådgivningen baseret på MSY approach. DPPO anbefaler videre, at Danmark arbejder på at få udviklet en såkaldt two-tier forvaltningsmodel, hvor fiskeritrykket justeres alt efter, om blåhvilling bestanden vurderes til at være i henholdsvis en høj- eller lav-produktiv fase. Endelig bør EU som minimum fastholde den nuværende andel af TAC på 41%.

For *brisling* i Nordsøen anbefaler DPPO, at TAC fastsættes i overensstemmelse med ICES rådgivning på 170.387 tons, samt at brisling ikke indgår i "balancen" med Norge for 2018. For brisling i Skagerrak/Kattegat anbefaler DPPO en TAC på 26.624 tons, svarende til en reduktion på 20%. Videre bemærkes, at brisling i Skagerrak/Kattegat er en data-svag bestand og en bestand, hvor der i en årrække har været en stor forskel på ICES rådgivningen (6-9.000 tons de sidste 5 år) og den politisk fastsatte TAC (33.280 tons). DPPO anerkender, at en sådan forskel ikke er holdbar i længden, og at en tilnærmelse af de to værdier bør ske over en årrække, for også at tage hensyn til fiskeriets vilkår og mulig MSC-certificering.

For *sperling* anbefaler DPPO, at TAC fastsættes i overensstemmelse ICES rådgivning på 151 955 tons. DPPO anbefaler samtidig, at arbejdet med en forvaltningsplan videreføres, og at EU som målsætning har, at EU er berettiget til 75% af ICES rådgivningen. DPPO understreger, at det er et

ønske, at den endelige TAC fastsættes hurtigt, og at alle tilgængelige sperling uddeles hurtigst muligt.

For *vestlig bestemakrel* anbefaler DPPO, at TAC fastsættes i overensstemmelse med ICES rådgivning om at følge ICES Fmsy approach til 117.070 tons. DPPO understreger, at bestandsvurderingen opfattes som meget usikker, og derfor bør der være et vist fokus på at begrænse TAC-udsving i årene fremover. DPPO anbefaler desuden, at der fra forskningsmæssig side både fokuseres på at forbedre bestandsvurderingen, samt at man får en bedre forståelse af bestandsafgrænsningen, specielt i relation til hestemakrel i Nordsøen

For *bestemakrel i Nordsøen* anbefaler DPPO, at TAC fastsættes i overensstemmelse ICES rådgivning for begge årene 2018 og 2019 på 15.179 tons per år (eksklusiv discard i andre fiskerier).

For *hangalt* anbefaler DPPO, at TAC fastsættes i overensstemmelse ICES rådgivning for begge årene 2018 og 2019 på 21.830 tons per år.

Marine Ingredients Denmark (MID) anbefaler for *sild i Nordsøen* (A-flåden/konsumfiskeriet), at man følger den opdaterede Fmsy værdi i forvaltningsplanen, hvilket medfører en 15% stigning i TAC'en og en A-flåde TAC på 553.849 tons. For sildebifangstknoten i Nordsøen (B-flåden) anbefaler MID en roll-over for 2018 set i lyset af den økonomiske værdi af industrifiskeriet i Nordsøen, dvs. en bifangstmængde på 11.375 tons. MID anfører, at det er afgørende, at bifangstmængderne ikke bliver begrænsende for udnyttelsen af industrikvoterne. Sildebifangstknoten bestemmes ud fra den langsigtet forvaltningsstrategi aftalt mellem EU og Norge. Det følger af aftalen, at sildebifangsten på juvenile sild (0-1 årige) ikke må overstige en fiskeridødelighed på $F=0,05$ (5 %). Udviklingen i bifangstknoten i Nordsøen har over en årrække været faldende, mens udviklingen i TAC for A-flåden (konsumfiskeriet) har været stigende. Denne diskrepans bør der rettes op på, og MID anbefaler derfor, at der foretages en videnskabelig undersøgelse af betydningen af en forøget dødelighed på juvenile Nordsøsild, og at man fra dansk side tager initiativ til at genforhandle fiskeridødeligheden for juvenile nordsøsild i den fælles forvaltningsplan med Norge. For at sikre, at der er en tilstrækkelig stor sildebifangstkvote af de juvenile Nordsøsild til rådighed for at understøtte industrifiskerierne anbefaler MID desuden, at der i den nationale forvaltning etableres en mekanisme, der sikrer, at muligheden for at afskrive op til 9% bifangst af andre arter på hoved-arten kan udnyttes ved fiskeri efter brisling, sperling og tobis, samt at man på længere sigt

fra dansk side arbejder på at etablere en såkaldt fodnotemodel til afskrivning af uundgåelige bifangster af sild i industrifiskeriet. For sild i Skagerrak/Kattegat anbefaler MID, at TAC fastsættes i henhold til rådgivningen, det vil sige til 43.129 tons, og at bifangstknoten fastsættes som en roll over, det vil sige 6.659 tons.

For *brisling* i Nordsøen anbefaler MID at følge ICES rådgivning, dvs. en TAC på 170.387 tons. MID anbefaler desuden, at der arbejdes på at få mere sikre data og modeller for rekruttering og bestandsberegning, således at sikkerheden i ICES rådgivningen øges og Fcap fjernes. Endelig bør brisling så vidt muligt ikke indgå i ”balancen” i aftalen med Norge for 2018. For brisling i Skagerrak/Kattegat anbefaler MID, at der fastsættes en TAC på 26.624 tons svarende til en reduktion i TAC’en på 20%.

For *sperling* anbefaler MID at følge ICES’ rådgivning og fastsætte en TAC på 151.955 tons. MID anbefaler desuden, at EU’s TAC fastsættes på baggrund af 75% af dette tal, og at arbejdet med en fælles forvaltningsplan med Norge videreføres.

For *blåhvilling* anbefaler MID, at TAC fastsættes i overensstemmelse med Kyststatsaftalen for 2018, hvilket vil sige identisk med ICES rådgivningen baseret på MSY approach. Dette betyder en TAC på 1.387.872 tons, svarende til en stigning på 3%. EU bør fastholde sin andel af TAC på 41%.

For *hangalt* (2018 og 2019) anbefaler MID, at kvoten fastsættes i overensstemmelse med den biologiske rådgivning for begge årene 2018 og 2019, dvs. en TAC per år på 21.830 tons.

Afslutningsvist understreger MID, at det er vigtigt, at en aftale med Norge om fiskerimulighederne for 2018 er på plads, så fiskeriet kan udføres fra den 1. januar 2018.

Danmarks Sportsfiskerforbund (DSF) bemærker til forslaget om regulering af det rekreative fiskeri efter havbars, at forslaget er uacceptabelt. Foreningen finder, at et forbud mod at fiske med stang og snøre eller med garn vil være umuligt at håndhæve. Desuden findes en lukning for det rekreative fiskeri, mens der stadig tillades et vist erhvervsmæssigt fiskeri, disproportionalt og samtidig et udtryk for manglende forståelse for vigtigheden af det rekreative fiskeris store sociale værdi og økonomiske potentiale.

DSF foreslår i stedet, at reguleringen af det rekreative fiskeri for 2017 fastholdes i 2018, det vil sige et forbud mod at hjemtage havbars fra den 1. januar indtil den 1. juli og herefter mulighed for at hjemtage én fisk per tur indtil årets udgang.

Dansk Amatørfiskerforening (DAFF) er som udgangspunkt positiv over for tiltag, der har til formål at fremme fiskebestandene, herunder også eventuelle begrænsninger i udøvelse af fiskeriet, i det omfang der foreligger dokumentation for at en given bestand er truet af fiskeri. DAFF kan ikke støtte yderligere begrænsninger i det rekreative fiskeri af havbars, herunder et totalt stop for fiskeri efter og hjemtagning af havbars for det rekreative fiskeri, samtidig med at der fortsat tillades erhvervsmæssigt fiskeri. DAFF bemærker, at en sådan yderligere ensidig begrænsning af det rekreative fiskeri ikke findes begrundet, rimelig eller proportioneret til problemets eventuelle omfang, og at i forhold til de foreslåede tilladte fangstmængder for erhvervet, må det nugældende tilladte rekreative fiskeri formodes at være uden betydning. DAFF finder i stedet, at reguleringen af det rekreative fiskeri for 2017, det vil sige forbud mod at hjemtage havbars fra den 1. januar indtil den 1. juli og herefter mulighed for at hjemtage én fisk per tur indtil årets udgang, bør fastholdes i 2018.

Oceana anbefaler, at man ved fastsættelse af TAC for alle bestande følger den videnskabelige rådgivning om maksimal bæredygtigt niveau (MSY), hvorved der sikres et bæredygtigt fiskeri. Foreningen anfører, at i løbet af blot 7-10 år vil man se, at både fiskeriet og samfundet generelt oplever socioøkonomiske fordele, som i Danmark vil betyde øget beskæftigelse (5.200 fuldtidsstillinger) og den samlede omsætning alene i fiskerisektoren vil stige med mindst 1,8 milliarder kroner.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at et samlet kompromisforslag kan vedtages.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Som generelt princip kan regeringen støtte, at kvoterne for 2018 fastsættes på grundlag af videnskabelig rådgivning, målsætningen om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) i henhold til reformen af den fælles fiskeripolitik samt fastsatte forvaltningsplaner/-strategier.

Regeringen lægger vægt på, at der findes en balanceret løsning i forhold til ål, som er mindre indgribende for det erhvervsmæssige fiskeri, end det som Kommissionen lægger op til, idet man anerkender ålebestandens dårlige tilstand. Regeringen finder i den sammenhæng, at en løsning bør tage højde for de indsatser, som allerede er gennemført, og at man indtager alle ålens livsstadier.

Regeringen lægger vægt på, at TAC tilpasses med en kvotetilskrivning (opjustering af kvoterne), svarende til udsmidet fra den del af fiskerierne, som bliver omfattet af landingsforpligtelsen i 2018, og at man i den forbindelse tager højde for forskelle i udsmidrater mellem farvandsområderne, således at disse forskelle afspejles i kvotetilskrivningen for de respektive forvaltningsområder.

Regeringen lægger vægt på, at der bliver adgang til fiskeri i norsk zone fra 1. januar 2018.

Regeringen arbejder for en begrænset stigning i TAC for torsk i Nordsøen og Skagerrak.

Regeringen støtter, at TAC for torsk i Kattegat med udgangspunkt i den biologiske rådgivning fortsat fastsættes som en bifangstkvote, idet den bør fastsættes på et niveau, der tager hensyn til den positive udvikling for bestanden, således at udsmid af torsk over den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse begrænses.

Regeringen finder det vigtigt, at fiskerier efter tobis, sperling og brisling kan opretholdes, og at det derfor er vigtigt, at der også fastsættes passende bifangstmuligheder for sild.

Regeringen arbejder for, at der for jomfruhummer i Nordsøen findes en løsning, der tilgodeser danske fiskeres muligheder for at udnytte den danske kvote i det praktiske fiskeri.

Regeringen arbejder for, at visse arter, som ikke har en rådgivning, der dækker Østersøen, udgår af TAC-området i forordningen. Disse arter (f.eks. kuller) kan i perioder forekomme som bifangster i Østersøen. Flere medlemsstater har slet ikke kvoter for disse arter i Østersøen, og bestandene kan derfor blive "choke species".

Regeringen finder, at for bestande, hvor der mangler en videnskabelig rådgivning eller er manglende/begrænsede bestandsoplysninger, må TAC fastsættes efter en konkret vurdering med udgangspunkt i ICES rådgivning, hvor der samtidig inddrages øvrige relevante informationer med henblik på at undgå automatiske reduktioner med henvisning til forsigtighedsprincippet. Dette er især relevant for arter, der primært er bifangster i andre fiskerier og for arter med meget små TAC'er, og skal ses i sammenhæng med den gradvise indførelse af landingsforpligtelsen frem mod 2019.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

Der er oversendt grundnotat til Folketingets Europaudvalg den 30. november 2017.

Notatet er ligeledes fremsendt til Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg.